

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4668/07
18.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ljiljanom Jevtić, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, koju zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije, Opštinski sud u Majdanpeku, radi poništaja rešenja V br. Su-33/07-22 od 16.05.2007. godine, u pravnoj stvari prestanka radnog odnosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 18.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, stavom prvim dispozitiva, utvrđuje se da tužilji sa 17.05.2007. godine prestaje radni odnos po sili zakona, zbog toga što je neraspoređena u periodu od 16.11.2006. godine, pa do 16.05.2007. godine, nije premeštena na drugo radno mesto, stavom drugim dispozitiva je utvrđeno da imenovana ima pravo na otpremninu, a stavom trećim dispozitiva da protiv ovog rešenja žalba nije dopuštena, ali da se može pokrenuti upravni spor.

U tužbi kojom je pokrenula ovaj upravni spor, preko punomoćnika, tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da nije ostvarila pravo na otpremninu, iako po zakonu radni odnos ne može prestati pre nego što poslodavac prema zaposlenom izmiri sve dospele obaveze u pogledu zarada, naknada zarada i isplata otpremnine. Ističe da ne može da ostvari pravo kod nadležne ispostave Republičke službe za zapošljavanje na naknadu po osnovu propisa o osiguranju za slučaj nezaposlenosti, koja joj pripada u dužini odgovarajućoj stažu osiguranja tužilje i pravo na zdravstveno osiguranje preko ove Službe. Iz navedenih razloga, predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Prema stanju u spisima predmeta i razlozima osporenog rešenja tužilja je na osnovu rešenja predsednika Opštinskog suda u Majdanpeku V Su-33/06-47/31 od 16.11.2006. godine, imala status neraspoređenog službenika u trajanju od 6 meseci i to počev od 06.11.2006. do 16.05.2007. godine. Protiv tog rešenja tužilja je izjavila žalbu, koja je rešenjem Žalbene komisije pravosuđa iz Beograda A VI Su žkp br. 30/06 od 07.12.2006. godine odbijena, kao neosnovana, te kako je to rešenje postalo konačno, osporenim rešenjem je tužilji prestao radni odnos po sili zakona, na osnovu čl. 131. st. 1. tač. 3. Zakona o državnim službenicima.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije je našao da je pravilno postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem u stavu prvom dispozitiva utvrdio da tužilji prestaje radni odnos po sili zakona. Ovo sa razloga što je odredbom čl. 131. st. 1. tač. 3. Zakona o državnim službenicima ("Sl. glasnik RS" br. 79/05), propisano da državnom službeniku prestaje radni odnos po sili zakona, ako je neraspoređen, a ne bude premešten na drugo radno mesto - narednog dana od proteka 6 meseci od kada je postao neraspoređen. Kako je u postupku, kao nesporno, utvrđeno da je tužilja u periodu od 16.11.2006. do 16.05.2007. godine bila neraspoređena i da u tom periodu nije premeštena na drugo radno mesto, to joj je osnovano prestao radni odnos po sili zakona, sa danom 17.05.2007. godine.

Sud je cenio navode tužbe da momentom prestanka radnog odnosa tužilji nije isplaćena otpremnina, ali nalazi da su isti neosnovani iz razloga što neisplatom ovog novčanog potraživanja poslodavac pada u dužničku docnju sa svim posledicama koje ona nosi, a ne dovodi u pitanje zakonitost rešenja, čiji se poništaj traži.

Kod iznetog činjeničnog i pravnog stanja stvari, Vrhovni sud Srbije je navode tužbe ocenio neosnovanim i bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, jer ovim navodima tužilja nije dovela u sumnju utvrđeno činjenično stanje, niti je navela okolnosti ili dokaze koji nisu cenjeni u upravnom postupku, a bili bi od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari. Pri tome su u obrazloženju osporenog rešenja dati dovoljni i jasni pravni razlozi, koje kao pravilne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 18.01.2008. godine, U. 4668/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Ljiljana Jevtić, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK